

ԼՈՒՍԱՔԵՐ

Լ Ր Ա Գ Ի Ր

ԱԶԳԱՅԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆ

ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԵՐԵՎԱՆԻ ՀԻՆԳՇԱՐԹԻ ԵՒ ՇԱՐԱԹ ՕՐԵՐԸ

ՀԱՍՏԵ
ՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆ ԼՈՒՍԱՔԵՐ ԼՐԱԳՐԻ
ԳԱՀԻՐԻ
Administration du journal arménien
LOUSSAPER
Boîte Postale 868 Le Caire (Egypte)

ԲԱԺՆԵԳԻՆ		
Եղիպտոս Արտասահման		
Ողջ շրջ.	100	20
Տարեկան	50	10
Վեցամսեայ	25	5

ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ
Նամակ և դրամ զրկել վարչութեան հասցէին:
Չեազիրները ետ չեն դարձախոյ:
Երանցումներու համար մասնաւոր պայմաններ:
Խմբագրատունը կը գտնուի Մանսուր Փաշա խալիճ, քրամոսկի
գփին վրայ:

ԼՈՒՍԱՔԵՐԻ
ՕՐԱՑՈՅՑԸ

Շր. 21 Մայիս
Լե. օր Յինանց
«Ահա հիմա» ըսելը՝ շատ անգամ,
ուշի մնալ կը նշանակէ:

Վեցերորդ կիրակի. 22 Մայիս
ԼՋ. օր Յինանց
Ժուժկալով լինելը զեղբուր ամե-
նալուն է:

Բշ. 23 Մայիս
Լե. օր Յինանց
Նա է զժրտալը որ չի գիտա-
նար զԼրատուութեան:

ԵԳԻՊՏՈՍԻ ՆՈՐ ԱՌԱՋՆՈՐԴԸ

(Ոյս խորագրի ներքեւ «Մանգումէի
Էֆքեար» կը հրատարակէ իր խմբագիրնե-
րէն Տ. Եր. Տ. Անդրէասեանի երկար մէկ
յօդուածը, որմէ կը քաղենք հետեւեալ մա-
սերը):

Եղիպտոսի ազգայինը լաւ ընտրու-
թիւն մը ըրին, իրենց առաջնորդ ընտրե-
լով Քէօթահեայի Սալիմ. Տեղապահ Տ.
Մկրտիչ Վ. Աղանունին: Ահա անակնկալ
մը, որ արդարեւ պատիւ պիտի բերէ իրենց:

Աղանունի վարդապետը բնաւ ար-
համարհելի եկեղեցական մը չէ: Կը վերա-
բերի մեր յոյժ սակաւաթիւ առաջնորդաց
եկեղեցականներուն ա՛յն դասակարգին, որ
տակաւին չէ կորսնցուցած իր ողջմտութիւ-
նը, անշահախնդրութիւնը, և, ամէն բանէ
առաջ, մանաւանդ բարոյականի ծաղիկը:
Պարկեշտ, ուղղամիտ, ծանրաբարոյ եկե-
ղեցական մըն է, զարձեալ մին ա՛յն սա-
կաւածիւններէն, որոնք այնքան աւելի կ'ա-
խորժին որքան քիչ խօսիլ կուտան իրենց
վրայ, բոլորովին անձնատուր ըլլալով ի-
րենց հօտին հոգեւոր գործերուն և բարո-
յական շինութեան: Տասը տարիէ և աւելի
ժամանակամիջոցէ մը իվեր անձայն և ան-
շշուկ կ'աշխատէր իր առժամայ թեմին մէջ,
որ կը կազմուի Քէօթահեայէ, Էսկիշէհիէ
և Աֆիոն Կարահիսարէ: Այդ կողմերուն
թեմականք բծախնդիր մարդիկ են, թէեւ
գործին բարակը չեն նայիր, և հաստ մա-
նել կուտան, բայց զարձեալ այդ հաստը
մանկու և զիրենք զոհ ձգելու համար պար-

տաւոր ենք իրենց հոգեւոր վարիչին վրայ
ենթադրել հոյժ մը յատկութիւններ՝ որոնք
յաջողակ կ'ընեն զինքը իր գործին մէջ: Ի-
րեն մասին զանգատ մը չէ լսուած, Պատ-
րիարքարանը իրմով չէ զբաղած, եկեղե-
ցական, բարոյական, յօդուածագրական
ասպարէզին մէջ յանդուգն, անհերիք և
վրան բաց, դատաւարտելի արարք մը չէ
արձանագրած լրագրութիւնը Մկրտիչ Վ.
Աղանունի հաշուոյն: Կոնկի, գործնական
մարդ մըն է, 41-42 տարեկան, խա-
տեալ մօրուքով, վառ աչքերով, լեցուն այ-
տերով, միջակէն վար հասակով: Հմուտ է,
բացի զբարբառէն և ներկայ աշխարհիկ գը-
րականութենէն, թուրքերէնի և ֆրանսերէ-
նի, և զիշերաջան տընութիւններով յաջո-
ղած է զարգացնել իր զարգացական ուս-
ման պաշարը, և համարել եկեղեցական
ճոխ ծանօթութիւններ: Չափաւոր, գործու-
նեայ, անխռով «թիփ» է բուն հայ եկե-
ղեցականութեան, որուն նպատակն էր եր-
բեմի հոգալ մի միայն հօտին հոգեւոր պէտ-
քերը, հասնիլ անոր հոգեւոր կարօտու-
թիւններուն, ամօքել բարբերը, քաղցրա-
խառնել կիրքերը և ընտանեկան ատելու-
թիւնները կակղեցնել ուղղակի միջոցներով,
այսինքն Ալեքսանդրի ձեռքը բռնած, խա-
չին ապաւինած վարել իր հոգեւոր պաշ-
տօնը, փոխանակ աշխարհիկ մատենանե-
րու սկզբունքներուն վրայ հիմնելու իր
պատճառաբանութիւնները և խրատականե-
րը: Յաւալի է որ այդ բարի եկեղեցակա-
նութեան թիփը երթալով պատմական
կ'ըլլայ մեր մէջ, և կրօնատարները աշխար-
հիկ ու շահախնդրական դադախալներով
կարի զգածուած անտարբեր կը դառնին
բուն իրենց հոգեւոր պաշտօնին, և փառքը,
մեծութիւնը, կ'որոնեն անապարձ արահա-
ներու մէջ, իրենց վրայ խօսեցնելու զա-
տապարտելի մարմաջին մէջ և — որ աւելի
ցաւալին է — բարոյականութեան մասին
ցոյց տրուած ըստմենի անտարբերութեան
մը մէջ...

Պիտի ներքն մեր ընթերցողները որ
այսպիսի շեղում մը ըրինք Եղիպտոսի նոր-
ընտիր առաջնորդին անձը ներկայացնելու
առթիւ:

Այսպէս ընելով, անշուշտ նպատակ
չունինք Աղանունի վարդապետը սուրբ մը
հանդիսացնելու: Առանկ ծաղիկ հիմա չի
բուսնիր: Բայց հոգեւոր անապատին մէջ
ովտիւնները պահ մը կը կազդուեն մեզ,
եթէ ոչ՝ ովտախ ըստածը մի կարծէք թէ
անմահ կանաչութեամբ և յուրթի պտղա-

բերութեամբ զեղուն հովիտ մը պիտի ը-
լայ...

Եղիպտոսի վայելուչ եկեղեցականը
Աղանունի վարդապետն էր, ըսել կ'ուզենք,
և կը զարմանանք թէ որքան բարեմիտ
մարդիկ եղեր են անոնք որ այդ վարդա-
պետը յանձնարարեր են Եղիպտոսացոյ:
Աղանունի վարդապետը ինք՝ Աղանունի վարդապետ՝
տեղեկութիւն չունի ասկէց, անանկ մարդ
չէ որ ասոր անոր զիմէ, և կ'. Պոլսոյ մէջ
ինք անանկ ծանօթներ և ազգեցիկ մար-
դեր չունի, թղթակցութիւն չընեն արդէն,
և ահա այս պայմաններուն մէջ եղած ու է
յանձնարարութիւն անշահախնդրական կ'ը-
լայ ի հարկէ, և յանձնարարութիւնը ար-
ժեցնողները կ'օգտուին զխաւորաբար:

Աղանունի վարդապետը մօտէն կը
ճանչնանք, անոր աշակերտակցելու պատի-
ւը ունեցած ենք, և Եղիպտոսի նորընտիր
Աղանունի պատանեկութեան վրայ տես-
նուած թերութիւնները ուղղելի բաներ էին,
և փորձն ալ ցոյց տուաւ թէ ուղղուած են
անոնք: Լրջութիւնը չափազանցութեան կը
տանէր ասան մը, և իր հոգեւոր տիրոջ
Նիկոմիդիոյ Ս. Աղանունի շարժումները
նմանցնելու արամադրութիւն մը կը տես-
նուէր պահ մը իրեն վրայ, բայց պատա-
նական ծայրայեղ լրջութիւնը տարիքին հետ
փոխարկուեցաւ հոգաւ չափաւոր և պատշաճ
լրջութիւն մը, և մարդոց ու իրերու հետ
յաճախակի շփումը աւելի փորձառու ըրաւ
զինքը լաւութեանց միջինը ընտրելու:

Դասերուն մէջ փիւնիկ մը չէր, և
երբեմն այնպէս մը կ'ըլլար որ մինչեւ իսկ
իր ուսուցիչը՝ Դուրեան իրազան կը վը-
հատէր անոր մասին, և տարակոյս չկայ
որ եթէ Աղանունի վարդապետը Դուրեանի
պէս ուսուցիչ մը չունենար որ մղէր զինքը
և քաջալերէր, Եղիպտոսի Հայերը այսօր
այս անուամբ վարդապետ մը պիտի չտես-
նէին իրենց առաջնորդական ընտրելիներու
ցանկին մէջ: Դասի ժամանակ բաւական
խոշոր «կաֆ» եր կ'ընէր, ծիծաղ առթելու
չափ, բայց աշխատասիրութիւնը հետզհե
ալ յաղթող հանդիսացուց զինքը, և նոյն
իսկ բնական բնամտութիւնը աեղի տուաւ
այսօրուան ուշիմ, գործունեայ մարդուն,
որ Եղիպտոսի նորընտիր Աղանունին է:
Արամտութիւններ ալ ունէր, որոնց մեա-
ցողը չենք կարծիք թէ այսօր բոլորովին
անհետացած ըլլայ, միամտութիւններ սա-
կայն՝ որոնք անմեղ են ու անփառ, և նե-
րելի:

(Ճարտնակելի)

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՅՐԱՆՈՒ ԵՒ ԳԵՐՄԱՆԻԱ

ԱՐԵՒԵԼԻԻ ՄԷՋ

(Մեր Բարեկի թղթակցէն)

Մարօքի խնդրին առթիւ՝ Յրանսայի
ու Գերմանիոյ միջեւ ծագած վէճը, որ
պահ մը այնքան սուր կերպարանք առաւ,
իր հակահարուածը Պոլսոյ մէջ զգացնէ
զուցէ:

Դէպքերը համառօտ կերպով մը հոս
յիշել պէտք է, որպէսզի խնդրին էութիւնը
ըմբռնուի:

Թայտնի է որ Անգլիոյ հետ անցեալ
ապրիլ Տին իր կնքած համաձայնութեամբ
ըր, Յրանսա իրաւունք կը ստանար Մա-
րօքի մէջ գերակշիռ դիրք մը ունենալու,
ու յարմար դատած եղանակովը այդ երկ-
րին մէջ բարեկարգութեանց ծրագիր մը
գործադրել տալու:

Անգլիա Յրանսայի կը թողուր Մա-
րօքը, փոխարէնը Եղիպտոսի ու Թէր-Նէս-
ովի մէջ համահաւասար առաւելութիւններ
ստանալով:

Բայց Մարօքի սահմանակից ուրիշ
պետութեան մը հետ ալ, Սպանիոյ հետ՝
Յրանսա ստիպուած եղաւ ուրիշ համաձայ-
նութիւն մը կնքելու, Մարօքի մէջ իր վա-
յելիք գերակշիռ դիրքէն անոր ալ մէկ
քանի փոխարինութիւններ հասնելով:

Իսկ իտալիոյ հետ արդէն նմանօրինակ
համաձայնութիւն մը կնքած էր, նոյնպէս
համահաւասար փոխարինութեանց հիմի մը
վրայ, Կրիպուոյ մէջ իտալիոյ իրաւունք-
ներուն փոխարէն Մարօքի մէջ իր ազգե-
ցութեան իրաւունքները ճանչցնել տալով:

Յրանսա, այսպէս Միջերկրականի
մեծ պետութեանց հետ, առանձին համա-
ձայնութեանց գալէն ետքը, կը յուսար ալ
Մարօքի մէջ գործունէութեան ազատ ուս-
պարէզ գտնել:

Որդ, Վիլհելմ Բ. թանձր այցա-
լութիւնը այս հաշիւները տակն ու վրայ
ըրաւ, թանձրի մէջ խօսած մէկ ճառովը,
Գերմանիոյ կայսրը բիրտ պարզութեամբ
մը յայտարարեց թէ «Մարօքի անկախու-
թիւնը իրեն համար կասկած չի վերցնիր»,
ու «Գերմանիա չտկէ շիտակ իր շահերը
պահպանելու համար Մարօքի Առլմանին
հետ պիտի բանակցի»: Եւ աւելի առաջ
երթալով իր յարձակողական ճառին մէջ,
Վիլհելմ Բ. ըսած է թէ «Մարօքը գեա-
բարեկարգութեանց համար հասուն չէ»,

նախով, իրենք՝ բոլոր ճնշուածները՝ պիտի կրնային զուգահեռ ընդհանրացնել, ձեռք ձգել զարձակ իրենց նախկին սեպհական հողաբաժինները, և ասով իրենց անկախ ու ազատ ապրելու արդար իրաւունքները:

Մտածել էին, թէ մեծ անմտութիւն մը պիտի լինէր իրենց կողմէ՝ զուր տեղը տրամունջ ու բողոք բարձրացնելը, իրաւունք ու արդարութիւն պահանջելը, քանի որ իրենք տկար էին, չախճախուած, իսկ նա՝ զօրաւոր, իր յաղթական ոյժի ամենարարձր գաղափարակէտին վրայ կանգնած:

Համոզուած էին, որ այդ մտքով եւ զած ցոյցերը, նոյնիսկ ամենախաղաղ ձեւերու տակ, ամենայն հաւանականութեամբ ուրիշ ոչ մէկ արդիւնք չպիտի ունենային, եթէ ոչ այն, որ իրենց զուտ հարուածող ահարկու թաթը կրկին պիտի իջնէր, և զուցէ՝ ո՛վ գիտէ, կալուածէն ալ դուրս վրանաւորէին...

Ուստի, «մոռնալով» իրենց երբեք չէին երջանիկ անցելու, որ այնքան աստուր զերջ էր ունեցեր, սկսած էին «խոհեմաբար» հեղ ու հլու վարմունքով ծառայել կալուածատիրոջը, անոր հրամաններուն հնազանդի, և ապրիլ ինչ կերպով որ թոյլ կուտային գիրենց շրջապատող պայմանները...

Ո. Մ. ՆԱՅԻՆԵԱՆ

(Շարունակելի)

ԼՐԱՔԱՆ

Գերմանիոյ Բէռլինի մէջ Ռուս կին մը վաճառատան մը մէջ այլ և այլ առարկաներ աչքէ անցուցած պահուն՝

ԹԵՐԹՕՆ «ՀԱՌԱՍԱՐԵՐ»-Ի

ԶԵԼԻԻ ԱՅԻ ԳԱՂՏՆԻՔԸ

ԼԹ.

Մինչ մարդավաճառ հրէան Գոհարը նորէն իր ճանկը անցընելու տենջով հոգի կուտար կ'անէր՝ անդին Լիպարիտի բնակարանը ետանդուն իրարանցումով մը տակն ու վրայ կը ըլլար:

Մի՛ գարմանաք թէ ասիկա ինչպէս կարելի էր անոնց վտանգաւոր և սպառնալի վիճակին մէջ. կը լիջէր որ վասիլ շուտով կ'իջարձակէր իր փոքրիկ ապարանքէն: Ըրածը քաջագործութիւն մը չէր անշուշտ, բայց խոհեմութիւնն ալ քաջագործութիւն մըն է, և այս պարագային մէջ վասիլ լաւագոյն որոշումը տուած էր: Իրաւ, անիկա չէր ճանչար լէվին, եւ բան մը չէր հասկցած Զելիիայի յանկարծակի մոլեգնութենէն: Բայց երբ տեսաւ որ հրէային հրամանները անմիջական կերպով կը կատարուին՝ մտածեց թէ անիկա մեծ մարդ մը ըլլալու է: Գիտէիք մը անգամ, վասիլ ձեռքը նետեց թանձր կապային տակ պահուած դաշոյնին վրայ, ու քայլեր առաւ դէպի ներս, ծերուկին փորձաքննող գուրս թափելու մտքով, բայց, վերջապէս հրաժարեցաւ անխորհուրդ գործ մը կատարելու գաղափարէն, և մէկէն ի մէկ երեսը զարձուց դէպի տուն: Տեսնելու բան էր թէ ինչպէս կը վազէր անիկա, հետզհետէ աւելի լայն բանալով սրունքները և աւելի փութացնելով քայլերը: Հեռուն գիտողները պիտի կարծէին որ գեղահաս երիտասարդ մըն է, ո՛չ թէ վաթսուներորդ մարդ մը: Աւելի շիտակ պիտի ըլլար նմանցնել անիկա գիշերազնայ ողբի մը որ ստուերի պէս կը

ձարոնական յախճապակեայ պնակ մը տեսնելով՝ զայն կ'առնէ և գետին կը նետէ գոշելով:

— Կրողը տանի՛ սա անպիտան ճարտարները:

Վաճառատան Գերման կառավարչուհին պնակին բեկորները հաւաքելով կը յանձնէ Ռուս տիկնոջը, խնդրելով արժէքը:

Ռուս կինը անգամ մը եւս գետին կը նետէ պնակի կտորները՝ աւելցնելով:

— Գետինին տակն անցնին նոյնպէս Գերմաններն ալ:

Այս անարգանաց վրայ Գերմանուհին բողոքեց ծանր հարուած մը կուտայ Ռուս կնոջը՝ պատասխանելով:

— Կրողը տանի՛ Ռուսներն ալ:

ՋԵՌԱԳՐԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

Լոնտոն, 1 Յունիս. — Տէյլի Թէլէգրաֆի թղթակիցը՝ որ Թոօկոյի տարածիչին կընկերանա՝ Թոօկոյէն կը հետադրէ, երբ որ Ռուս տարածիչը Պաշի նկույցը կ'անցնէր ձարոնական նաւատորմը մէկ գիծի վրայ շարուեցաւ, այնպէս որ կրնար Ռուսները թէ ճակատէն ու թէ կողերէն ուժարկով և մինչ Ռուսները դէպի հիւսիս կը յառաջանային ձարոնական նաւերը իրենց յարաբերական գիրքը կը պահէին:

Ռմբակոծումը ահաւիտէն էր, նախ Ռուսները ամեն մէկ հարուածի փոխարինեցին, բայց ժամը 2ին իրենց

սահէր ու կաներութեանը մէկ ակնթարթի մէջ:

Երբ տուն մտաւ, ամենուն վրայ աւելի ծանրացաւ թանձր թախծութեան մը ուսլ ամպը, ու ոչ մէկը համարձակեցաւ բառ մը արտասանելու: Նորէն անյաջողութիւն, նորէն դժբախտութիւն: Մինակ Զատուկն էր որ կ'աւելցնէր վրայէն՝ կիսախուփ աչքերը բացաւ, խօսեցաւ վասիլին: Որուան թագուհին էր անիկա, որուն շրթունքէն կ'ախտած էր Գոհարին ազատութիւնն ալ, ամենուն երջանկութիւնն ալ:

Չեմ կրնար ճշգրիտ կերպով պատկերացնել ձեզի հրէայ պառախի կերպարանը, երբ հետզհետէ որոշապէս տեսաւ վասիլին քրտնաթափուած վիճակը և լսեց անոր հեռու կցկաւոր նկարագրութիւնը: Գուրբէն այցելող նորիկ մը պիտի չը հաստատար որ անիկա կին էակ մըն է, աւելի պիտի նմանցնէր գիտաւոր օձերու, որոնց համար կը պատմեն թէ անապատի աւազին մէջ կէս մէջքէ վեր կը ան'ուին ուղղաձիգ, իրենց ոտքին վրայ նետուելու պատրաստ:

— Երբեք չհօտ ըսիր. ծերուկ չհօտ... Ա՛խ, ախ, ախ. Դեռ կը կենա՞ր հոս: Ե՛տ, ոտքի ելէ՛ք. զէ՛ք քերնիդ կապեցէ՛ք ու արծիւի պէս ետեւէս լծէ՛ք: Եթէ այս գիշեր այդ շնծերը ողջ ողջ չը բռնեցիք, վա՛յ ձեզի, ամբթ ձեզի, աւելի աղէկ է որ դուք ալ ողջ ողջ գերեզման մասնէք, որովհետեւ ձեր իշխանուհին յոյս չը Զար:

Ուրախութեամբ անցաւ ամենուն ոսկորներէն, ու ակոսներու կճարոյններ լսուեցան ամեն անկիւնէ. Լիպարիտ անգամ տառը գոյն փոխեց, ու Զատուկին նայուածքէն ու ձայնէն մագնիսապէս հնազանդեցաւ անոր:

մէջ տիրող յարաճուն շփոթութենէն հասկցուեցաւ թէ իրաւէս պարտուած էին:

Ժամը 3-5 ժամակալ նախիմոֆ յաճանաւոր և Գաժալթրան ընկղմեցան և կատարեալ անկարգութիւն մը սկսաւ Ռուսներուն մէջ:

Այն ատեն ձարոնցիները մտեցան և Ռուսական տարածիչը քանի մը ժամերու անջատեցին և զանոնք դէպի նախօթա քշել սկսան:

Երբ գիշերը վրայ հասաւ ձարոնցիները սկսան խորտակելիներու և լծորիկներու անձրեւ մը տեղացնել, մինչ զրահատրները և յաճանաւորը ահաւիտէ կրակ մը կընէին:

Գիշերուան միջոցին էր որ ընկղմեցան Ալեքսանդր 3րդ, Օսլապիա, Նափարին, և Ռուս պատերազմանաւերը և երեք լծողանօթաձիկները: Արշալոյսին ձարոնցիները ալ աւելի մօտեցան և կռիւը շարունակուեցաւ յամառ կատաղութեամբ մը:

Ս Ա Կ Ա Ր Ա Ն

Կրէկ Երկրորդ ժամը 1 և 2 փոփոխած

Էրեբընընդէ Պանք	Ա. Ո. 13	516
Կէշընէ	»	28
» նոր	»	26 314
Բասա տի Սթոնթոն		177
Պանք տ'Թէն		123
Տէլթա Լայթ	Ա. Ո. 13	118
Հելուան		28
Հօ Թիւրք	Յորք.	134

— Բանի՞ հոգի պէտք է, մայրիկ, հարցուց Աշուղը, ողորմուկ եղանակով մը:

— Դժբե՛րք ալ, ամե՛նքդ ալ, դուն խօսք չե՛ս հասկնար կ'ըզուիս, պատասխանեց Զատուկը:

Աշուղը երեք զարձուց վար իջաւ միւսներուն հետ, մաքէն նորահասար յիշցնէր թափելով պառախի զխուս, և զըզջալով որ ժամանակին չէր կտրած անոր լեզուն: Բայց միեւնոյն ժամանակ՝ ինքնիքն մըթմըթաց, «կայ ժամանակ լռելոյ կուտա՞ն Սաղամոն իմրտուն»:

Սանկ նանկ՝ կէս գիշերուան մօտ էր երբ դուրս ելան մեր լեռնցիները, ծերունի խոհարարին յանձնելով տունը: Ինչ հոգի էին ամենը, վասիլ կ'առաջնորդէր թափորին, իր ձիուն վրայ գիրկը բռնած Զատուկը:

Հարկ չը կայ ըսելու որ սուրհանգակի պիտի բռնեցին գացին: Գիշերապահ չափուններու հարցումներուն և հրամաններուն պատասխանը կուտար Զատուկը՝ հայհոյական բառերն ալ չը մոռնալով:

— Պապանծեցէք, սրիկաներ, ձեր գործին խառնուեցէք:

Երբ Բիբիլոսի ապարանքը նմարուեցաւ՝ պառախի հրամանով վար իջան, ձիերը մօտակայ արմաւենիի մը կապեցին, ու յառաջացան մինչև որ հարիւր քայլ մնաց դրան:

— Հոս կեցէք ամենքդ ալ, ըսաւ Զատուկը, և ինքը մինակ զնաց կամացուկ մը հնչեցուց ուռնակը:

— Ո՛վ է, հարցուցին ներսէն:

— Խեղճ, քրիստոնեայ պառաւ մը, իսկ Բիբիլոսի, դուք բացէք, եթէ մեծաւորը արթուն է՝ ինչո՞ք մը ունիմ:

— Մեծաւորը տունը չէ, բանդ գնա, պատասխանը տրուեցաւ:

Ռամէ	Ա. Ո. 7	1316
Աւետարանագրիւմ Զրի Ընկ.		15 1516
Նահիբէ	»	» 1125
Խանթա	»	» 28
Գաիբէ Սանիյէ		28 314
Գրէտի ֆոնսիէ աքսիօն	Յոր.	826
» » օպիկաֆիօն հին	»	319
» » նոր	»	271
Պեհերա	Ե. Ո. 44	718
Տէլթա Լէնտ		2 716
Ուրտան		6
Ինթըն Մարգէթ		0.22.3
Ինթըն Զօթի		9 1516
Բառուն Պրիուրի Աղեքս. Յոր.		215
» » Գահիբէ		118
Բօթըն միլդ	Ա. Ո. 0.5.	
Օլթէն Սօտա		34.2
Զիմէթօ		67
Սթիլինկ		15.16
Անկու— Ամերիգըն Նայլ		5 1116
Մէնպլէ		4 314
» Տիֆերա	Ե. Ղ.	80
Թրամէյ Աղեքս. Բրիւլ.		155
» Տիլիտանա		348

ԲԱՄՊԱԿ

Լիւրթու. Մայիս 31

Օրուան վաճառումը,	Հակ.	8000
Որէ՛ Եղիպտականը	»	1000
Յուլիս Օգոս.		4.57
Հոկտ. Նոյեմ		4.56
պատրաստը		4.71

ԵԳԻՊՏԱԿԱՆ ԲԱՄՊԱԿ

Խոտիկն. Պուրս. Աղեքսանդրիա, Ծուլիս 31		
Նոյ. 1905ի	Բիւլ.	13 5122
Յուն.	»	13
Մարտ		13 118
Յուլիս	»	14 1116
Օգոս.	»	14 114

Զատուկին ուզածն ալ այս էր. ետ դարձաւ խաւարին մօտ:

— Պարո՛ն ապաւա, ըսաւ Լիպարիտին, երկու հոգի տուր հետս, և դուք հոս կեցէ՛ք: Եթէ չափունքէն ձեզի հարցում ըսայ՝ ըսէ՛ք միայն որ Շէյխ Բիբիլոսին կ'ապասէք:

Լիպարիտ ընտրեց երկու կտորիներ, որ վասիլին ու Աշուղին պէս արկածալից գործերու և կռիւներու համար հոգի կուտային: Վառասուն քայլ շտապ՝ Զատուկը դարձաւ անոնց:

— Ե՛տ, ի՛նչ ապուշ մարդիկ էք դուք: Չէ՛ք մտածեր որ Զննուպը կը յոգնի ինչպէ՛ս, կանակնիդ առէ՛ք զիս: Ծատ տեղ ունինք քալելիք:

Եւ իրօք շատ տեղ ունէին: Կարծես երբէն մէկը ծոցեալ, ուսին վրայ նետեց պառաւը, ու սկսաւ ոտնաբաշտի:

— Էհ, ըսաւ Զատուկը, երբ անկիւն մը հասան: Դուք հոս կը կենա՞ք հիմա: Ի՛նչ վերջ կը վերադառնա՞մ ձեր քով: Եթէ մարդ էք՝ ձեր ընելիքը արդէն կը հասկնա՞ք: Սպասեցէ՛ք, աչքերնիդ չորս բացէ՛ք: Կը հասկնա՞ք կոր:

Մար կըրկիտի անկիւնն էր այդ տեղը: Եթէ չէք մոռցած՝ հին Գահիբէի մէջ Ղըփ-տիներու նշանաւոր եկեղեցին էր անիկա, և անկէ հեռու չէր ստորերկրայ Սոդոմ-Գոմորը, ուր ասկէ առաջ Բիբիլոս սխալմամբ կնիքը տուած էր Զատուկին:

Սոյ կէտէն անդին Զատուկին քայլերը թեթեւացան, նոր հոգի մը առաւ կարծես. երիտասարդութեանը երջանիկ յիշատակները արթնացան մտքին մէջ, թռչունի պէս վազեց, զարկաւ գուռը, փոփսաց նշաւախօսը, և սողափնդով իջաւ սանդուխտէն վար:

(Շարունակելի)

